

Posudek na bakalářskou práci Lucie Semerákové

Literátské čistky a zapisování historie – případ muosahwa

Práce Lucie Semerákové je vhodně rozvržena i provedena, drží se tématu, nezabíhá do zbytečných podrobností a vedlejších slepých uliček, je standardní při používání nezbytného aparátu i stylu. V první části, kde sumarizuje podstatu kontextu zapisování historie, lze s jejím shrnutím v zásadě souhlasit, problémy nastávají na místech, kde už se autorka práce nemůže opřít o celistvou studii a názor. Uvědomuji si, že mohu být v následujících názorech příliš kritická, což vyplývá z mého minulého zkoumání kronik. Možná jde jen o malou zažitost složitě tématu. Diplomantka si pro práci totiž zvolila obtížné téma už vzhledem k tomu, že se věnuje předmoderní historii, v daném případě i poměrně složitě vysvětlitelné a nejednoznačně interpretované. Konkrétně se týká jedné z tzv. literátských čistek, které, právě kvůli zničení historických zápisů, nejsou věrohodně (standardně) zdokumentovány, v tomto případě pouze v dodatečném záznamu vloženém do *Čosŏn wangdžo sillok* (tj. mimo obvyklý systém zápisu), a tudíž se lze domnívat, že jde o zápis frakční a retroprojektivní. Složitost tématu se ukazuje i v pozdějších částech, zejména tam, kde se diplomantka pokouší události sumarizovat nebo interpretovat, či dokonce mít vlastní názor, dalo by se to nazvat ne zcela ukotveným povědomím o širším kontextu.

Z mého hlediska šlo i tento souhrn a následující druhou část doplnit, například knihou Son Pogiho (Sohn Pokee): *Social History of the Early Chosŏn Dynasty: The Functional Aspects of Governmental Structure, 1392-1592*, která by byla minimálně zdrojem novějšího pohledu, než jsou ty, o které se opírá (tím nechci říct, že nejsou autoritativní, naopak!) Některé dobové dokumenty jsou přeložené v Peter H. Lee: *Sources Sources of Korean Tradition, Vol. 1: From Early Times Through the 16th Century*, autorka práce nepoužila ani předpřipravené informace v češtině (viz např. kapitola ze *Studií ze starší korejské literatury* z kapitoly o historiografii, nebo tři článků autorky posudku v *Novém Orientu*, které se týkají krále a úředníků i *samsa* a jeden z nich přímo historiků), minimálně by se v tématu dostatečně orientovala.

V práci je řada míst, které by byla dobré zpřesnit, dovysvětlit, přeformulovat či výraz jinak přeložit. Jen pro příklad *sačcho* byly komentáře historika k událostem, nikoliv deníkové záznamy, které nesměl nikdo vidět, historik je nesměl ztratit až do smrti krále, tj. je uchovávala jeho rodina i po případném historikově skonu. *Hungu* jsou zasloužilí při nástupu krále, ne jen konkrétního, ale každého – jedna z čistek se rozvířila právě kvůli příliš dlouhému seznamu zasloužilých a jejich nevhodnému zázemí. Kodžongovy a Sundžongovy analý jsou vyčleněné ne jen kvůli své redakci za japonské okupace, ale také proto, že šlo o císaře a ne o krále. U výkladu *samsa* opomíjí autorka práce historiky, kteří mezi jeden z inkriminovaných úřadů patří. Čistky nezačaly Jönsangunem, ale v roce 1545. Kim Čongdžikovi žáci byli historici a nešlo jim tolik o rehabilitaci učitele, ale o upozornění na špatnou vládu Jönsanguna prostřednictvím paralely se Sedžoem. Asi bych doporučila uvést a okomentovat *Jönsangun ilgi*. V tomto případě bych nepřeložila jako deník, neboť jde o část *Čosŏn wangdžo sillok* (analý budou lepší), *sillok* bych raději viděla jako „pravdivé“ atd.

Rozumím zájmu o tuto čistku (konec konců Jönsangun je opakovaně hrdinou filmů a tato čistka námětem Im Kwöntchäkova filmu právě s názvem Jönsan ilgi). Bohužel je autorka ve svém stupni studia odsouzena k reprodukci E. Wagnera nebo dalších vědců a na řadě míst je patrné, že pouze překládá, ale podstatě nerozumí do detailu. Pokud se ale k tématu vrátí v magisterském studiu, budu ráda, v ČR se starými dějinami zabývá jen málo studentů a není

zcela automatické, že v bakalářské práci používají korejštinu. Výtky je také třeba chápat jako povzdech nad nedotaženou šancí napsat výbornou práci. Podle mého názoru se také liší části konzultované a ty, které jí neprošly nebo prošly na poslední chvíli. Vzhledem ke kontextu prací obhájených na oboru je ovšem práce Lucie Semerákové standardní a *doporučuji ji k obhajobě*.

Navrhované hodnocení: *velmi dobře*

V Praze, 28.1. 2024

Doc. Miriam Löwensteinová, Ph.D., oponentka

Témata k rozpravě: Muosahwa v historické perspektivě: k čemu vedly a co zapříčinily? Měly vliv na pozdější kompilaci a práci historiků? Víte o nějakém dalším začlenění neoficiálních pramenů do sillok?